

благодарныя истина е весьма лешъ чловѣкъ, и на всякой злоба готовъ. Прочее си мрази вредомъ неблагодарныя, праведно споредъ Персійскій законъ, ся наказуване праведно, и стары те Римляни мысляха тая рѣчь. Ингратусъ (неблагодарный), като най голѣмо то поношеніе. Отъ горѣреченны те приразуѣвамы, че благоразуміе то е обычно, и отъ Бога, и отъ чловѣцы те.

П р и я т е л с т в о .

Пріятелство то е соединеніе, и совокупленіе отъ двѣ сердца, и двѣ души по болшей части отъ двонца чловѣцы, нѣкогашъ, и отъ по много, и вынаги това соединеніе гледа за добро то. Прочее нужно е, сердца та да са по между благодарни, и основаніе то, на това е да иматъ добродѣтель та: да царува по между имъ ревность, и искренность, и некорыстолюбіе. Единъ други му да помага въ нужды те, да възбранява погрѣшны те, да быва умно кормыло въ сѣканзы обстоятелства, и съ една рѣчь, да ся совершавать по между имъ камто добро то. Таково пріятелство е совершенно, и голѣмо добро, кон то го иматъ: двѣ словесны силы, две размышленія та на дѣла та имъ, дводка радость въ благополучія та, вѣчны те добрини бывать двоякы, може ли нѣкой си да помысли сега по крѣпко, или по благородно? — Обаче колко е по между чловѣцы те таково пріятелство! Бегати те, най паче силны те, и Госпо-